

o.aantasting van het landschap dan zal men met goed gedocumenteerd feitenmateriaal voor de dag moeten komen. Een goed voorbeeld hiervan is de onlangs gehouden actie met film voor de televisie voor het behoud van de Dollard. Dankzij het vele werk door Drs.S.Tjallingii verricht tijdens een onderzoek aan de kluut, zowel in de broed- als in de trektijd, werd bewezen hoe belangrijk de Dollard met name voor de kluut is. Hoewel de Dollard ook bijzonder waardevol is voor de vele soorten steltlopers werd hier toch weinig aandacht aangeschonden, waarschijnlijk omdat de vele gegevens die er wel zijn niet in een goed opgezet verslag zijn gepubliceerd.

Er zijn uiteraard een aantal soorten waarvan men de sterke teruggang zonder meer kan noemen zoals b.v. de geelgors en de ooievaar die na 1967 geheel uit onze provincie zijn verdwenen als broedvogel. Om aan de juiste gegevens te komen werd de provincie onderverdeeld in een 7-tal biotopen (grasland, akkerland, water met oevers, bebouwde kommen, wegen met verspreide bebouwing, braakliggende terreinen en bossen). Terreinen uit deze biotopen worden in de lente en zomer door de leden op broedvogels geïnventariseerd, welke inventarisatie in een verslag wordt gezonden aan de inventarisatie-kommissie die de gegevens verwerkt per biotoop.

Daarnaast zenden de leden jaarlijks hun eigen waarnemingen in zowel uit de broed- als uit de trektijd zodat ook in los verband staande gegevens niet verloren gaan. De inventarisatie-kommissie denkt na 4 jaren van inventariseren voldoende gegevens bij elkaar te hebben om alle gegevens per soort uit te werken, waarna publikatie kan volgen. Om binnen deze 4 jaar al dit werk te kunnen verzetten wordt natuurlijk de medewerking van de leden gevraagd. Hebt U het afgelopen seizoen nog geen terrein kunnen inventariseren en kunt U voor 1973 wat tijd vrijhouden dan kunt U zich in verbinding stellen met: P.J. van Dorssen Tuindorppweg 16 Haren. 050-(3)47163 .

---

#### Waarneming van een Witoogeend.

Op 23 november j.l.begaf ik me naar Sassenheim-Zuid, een zandplas even ten zuiden van het eigenlijke Sassenheim in Haren. Op deze vrij diepe plas, die ontstaan is door zandafgraving voor de snelweg Emmen-Groningen, bevinden zich altijd grote aantallen eenden vooral kuif- en tafeleend zijn er talrijk, evenals de slobeend en wintertaling in een wat kortere periode. Vermoedelijk wordt het hoge aantal duikeenden begunstigd doordat in het heldere water veel fonteinkruid en waterranonkel groeit. Op 23 november dacht ik één van de vele kuifeenden op te jagen toen ik me naar de waterkant begaf. In de vlucht bleek de eend (die ik op dat moment voor een kuifeend hield een bredere vleugelstreep te hebben. Bij nazoeken bleek alleen een witoogeend goed aan het vlieg-



beeld te voldoen. Aangezien deze eend wat verderop weer neerstreek was een tweede confrontatie mogelijk. Wat het eerst opviel nadat de eend wat beter te zien was, was dat hij kleiner was, en meer kastanjebruin van kleur. Bij goed kijken bleek er gaen wit aan de snavelbasis te zijn, dit tesamen leek wel voldoende voor de determinatie als witoogend. De afstand tot de witoogend was ongeveer 25 meter. Opmerkelijk in het gedrag was het vrij lange duiken, soms bijna een halve minuut. Daarna ben ik nog enige malen gaan kijken om te zien hoe lang de eend verbleef en om het beest nog wat beter te leren kennen. Op 8 en 19 december bleek evoneens (vermoedelijk dezelfde) witoogend aanwezig, tevens probeerde ik nog eens te letten op twee andere kenmerken die wel te zien zouden moeten zijn, namelijk de hogere ligging in het water en de witte anaalstreek. De eerste keer had ik dit niet zo goed gezien. Aangezien op 8 en 19 december duidelijk een witte anaalstreek werd gezien, zal de witoogend wel een mannelijk ex. geweest zijn.

Overigens werd ook vorig jaar op Sassenheim-Zuid een witoogend waargenomen nl. op 24 oktober 1971.

#### Opsporing verzocht van zingende ruigpootuilen !

Eind september 1971 is een dode juveniele ruigpootuil gevonden in de Gasselten Staatsbossen (Dr.). De eerste waarneming voor Nederland !

Het broedgebied van de ruigpootuil strekt zich voornamelijk uit over Canada en vanuit Siberië westwaarts over Rusland, Scandinavië, Polen, Zwitserland tot in West-Duitsland (Lüneburger Heide, Harz, Westfalen, Schwabische Jura, Zwarte Woud) en Oost-Frankrijk. Als dwaalgast is hij enkele malen waargenomen in Engeland. Bovendien is hij in België in 1968 en '69 resp. 3 en 12 x broedend aangetroffen. De vraag is nu of we hier met een in Drente uitgebroede vogel te maken hebben of met één, die zich enkele honderden kilometers van zijn broedplaats heeft verwijderd. (Hij werd zeer vermagerd, maar zonder verwondingen aangetroffen, stijf, met nog heldere ogen. Hij was dus nog maar kort dood.) Aangezien de ruigpootuil (i.t.t. de steenuil) een praktisch strikt nachtelijke leefwijze heeft, zullen we levende exemplaren het best 's-nachts tijdens de zang van een ♂ op het spoor kunnen komen. Hij zingt vanuit een boomtop. Het geluid draagt in windstille nachten wel  $\pm$  2 km. ver en is onmiskenbaar en niet met het geluid van andere uilen te verwarren: "poe-poe-poe-poe-poe", een reeks van volle, weke, iets luider wordende toontjes in staccato gebracht, in strofen van  $\pm$  2 seconden. Dan is er  $\pm$  2 seconden rust, waarna de reeks van 3 à 12 toontjes zich herhaalt. Als hij goed op gang is, kan het mannetje zéér volhardend uren doorgaan. Met het zingen wordt al wat begonnen in november en het gaat door tot in juni. Hoofdroeptijd is midden maart tot midden mei.